

eul_wid: tqa-af

Ἀνώνυμος γραμματικός · Greek Grammarian Anonymous

Grammatical Fragment

Γραμματικὸν Ἀπόσπασμα

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique

Dialect: Κοινή Koine (frg)

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Πραγματεία Treatise

[45] ὠδε τοῦτο δυῖ[καὶ] ὀρθῆς κ <αἰ> αἰτιατικῆς[ς ..] πρώτου καιδευ[] προσώπου νῶ [καὶ] ν ὦϊ , γενικῆς καὶ δοτικῆς σφ ὦ [ν] καὶ ς φῶϊν . δευτέρου προσώπου, ὀρθῆς κ <αἰ> αἴτια <τ> ικῆς σφ ὦ καὶ ς φῶϊ . τρίτου προσώπου, ὀρθῆς καὶ γενικῆς οὐκ ἔνεισ[ι], δοτικῆς δὲ [σφωε—] `ς φω ἴν , αἰτιατικῆς δὲ [ σφωιν ] ` σφ ω ἔ . ἀμφότεραι κατ' ἔγκλισιν ἐκφέρονται· πληθυντικά, ὀρθῆς πτώσεως ἡ μεῖς , ὡ μεῖς , ς φεῖς , γενικῆς ἡ μῶν , ὡ μῶν , ς φῶν ἦτ(οι) σφ ἔω[ν] , δοτικῆς ἡ μῖν , ὡ μῖν , ς φῖν ἦτ(οι) σφ[ίσι]ν , αἰτιατικῆς ἡ μᾶ [ς], ὡ μᾶς , σφᾶς ἦτ(οι) σφέας , κλητικ[ῆς] δευτέρου προσώπου ὡμεῖς . τούτων δὲ τῶν ἀντων[υμ]ιῶν εἰσὶ τινες αἱ τοῦ πρώτου προσώπου δεικτικῶς λ[εγόμε]ναι, αἱ δὲ ἀναφορικῶς. δεικτικῶς μὲν αἱ ἐπὶ παρόντων προσώπων λεγόμεναι, οἷον «οὗτός τοι Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ» ἢ ἐπὶ προειρημένων πραγμάτων ἢ μελλόντων ῥηθήσεσθαι, οἷον «ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει ὁππότε' ἂν [ε] ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ» ἀναφορικῶς δὲ αἱ ἐπὶ προειρημένων προσώπων λεγόμεναι, «οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν» ἢ ἐπὶ προειρημένων πραγ[γμάτων]ν, οἷον «οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶ[να]ι· ἢ ὅταν εὐφροσύν[η] μὲν ἔ[χη] κατὰ δῆμον ἅπαντα», καὶ μετ' ὀλίγον «τοῦτό τί μοι κάλλιστ[ον] ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶ[να]ι.» παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τῶ[ν] π[ρ]οϋποκειμένων πραγμ[ά]των τοῦ τρίτου προσώ[που] ἀντ[ων]υμιῶν τίθενται λέξει[ς] μονοσύλλαβοι ὁμοια[ι] τοῖς ἄρ[θ]ροις ἰσο[δυ]ναμοῦσαι αὐτ[αῖς], ἀρσ[ενικαῖς] μὲν ὁ , θηλυκαῖς [ς] δ] ἢ ἡ, οὐδετέρ[α] α] ` αἱ `ς δὲ τό , καὶ τούτων πτώσεις καθ' ἕκαστον ἀριθμὸν διαφόρουσα. αἱ δὲ αὐταὶ κατὰ διαφορὰν καὶ δ <ε> ἴζιν λέγονται. ἐπὶ δὲ τῶν ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν κατ' ἀντίθεσιν λέγονται· αἱ δὲ ἀπολελυμένως, κατ' ἀντίθεσιν μὲν ὅταν ἕτερον ἀντικείμενον πρόσωπον, οἷον «ὡμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι, παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην», ἀπολελυμέν[α] ο] ` ὡ `ς δὲ ὅταν ἕτερον μὴ ἀντικείμενον πρόσωπον, οἷον «οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἡδὲ γε βουλή» καὶ «δός μοι ἔτι πρόφρων». ἔχουσι δὲ ἐτέραν δύναμιν ἢ τε αὐτὸς καὶ αὐτὴ καὶ αὐτό· καὶ τούτων πτώσεις καθ' ἕκαστον ἀριθμὸν διαφέρουσαι. οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου συντάσσονται ἀλλὰ καὶ τοῖς τρισὶ προσώποις τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὰ γένη ἀφαρμόζουσι συνζ <ε> υγνύμενοι, οἷον ἐγὼ αὐτός· σὺ αὐτός· ἵ αὐτός. τῶν δὲ συνάρθρων ἀντωνυμιῶν περὶ δύο θε[ο] ο] ` ὡ `ρουμένων, περὶ τε τὸ λέγον πρόσωπον καὶ τὸ ἔξωθεν προσυπακουόμενον· θ εἰσὶν ἀριθμῶν διαφοραί. κατ' ἀμφοτέρας {ι} ἐνικάι, ἐ μός , σός , ὅς ἦτ(οι) ἐ μός , τεός , σός , [η] ἐμή , σή , ἢ ἦτ(οι) ἐμή , τεή , [ἢ] ἐμόν , σόν , ὄν] ἐή , ἐ μόν , σόν , σόν ἦτ(οι) ἐ μόν , τεόν , ἐόν , ἐντὸς ἐνικάι ἐκτὸς δυῖκαί, κοιναὶ ἀρσενικοῦ καὶ

οὐθετέρω ἐ μῶ , σῶ , ὦ καὶ θηλυκῶς ἐμά , σά , ᾧ· γενικῆς καὶ δοτικῆς ἐ μοῖν , σοῖν , οῖν , ἐμ αῖν ,
ς αῖν , αῖν . ἐντὸς ἐνικαὶ [ἐ]κτὸς πληθυντικά, ἐ μοί , σοί , οἶ , ἐ μαί , σαί , αῖ , ἐμά , σά , ᾧ . ἐντὸς
δυϊκαὶ ἐκτὸς ἐνικαί, νωῖτερος , σφωῖτερος καὶ θηλυκῶς νωῖτέρα , σφωῖτέρα καὶ οὐθετέρως
νωῖτερον , σφωῖτερον . ^[45]

(50) κατ' ἀμφοτέρα δυϊκαί, ἀρσενικῶς καὶ οὐθετέρως νωῖτέρω , σφωῖτέρω καὶ θηλυκῶς νωῖτέρα ,
σφωῖτέρα , γενικῆς καὶ δοτικῆς νωῖτέροι , σφωῖτέροι καὶ θηλυκῶς νωῖτέραι , σφωῖτέραι .
ἐντὸς δυϊκαὶ ἐκτὸς πληθυντικά, νωῖτεροι , σφωῖτεροι , νωῖτεραι , σφωῖτεραι , νωῖτερα ,
σφωῖτερα . ἐντὸς πληθυντικά ἐκτὸς ἐνικαί, ἡμέτερος , ὑμέτερος , σφέτερος καὶ θηλυκῶς
ἡμετέρα , ὑμετέρα , σφωῖτέρα καὶ οὐδετέρως ἡμέτερον , ὑμέτερον , σφέτερον . ἐντὸς
πληθυντικά ἐκτὸς δυϊκαὶ κοινὰ ἀρσενικῶν καὶ οὐθετέρων ἡμετέρω , ὑμετέρω , σφετέρω ,
ἡμετέρα , ὑμετέρα , σφετέρα . γενικῆς καὶ δοτικῆς ἡμέτεροι , ὑμέτεροι , σφετέροι ,
ἡμετέραι , ὑμετέραι , σφετέραι . κατ' ἀμφοτέρα πληθυντικά, ἡμέτεροι , ὑμέτεροι ,
σφέτεροι , ἡμέτεραι , ὑμέτεραι , σφέτεραι , ἡμέτερα , ὑμέτερα , σφέτερα . / Πρόθεσις πρόθεσις τί
ἐστιν; μέρος λόγου ᾧ συμβέβηκε καθ' ἑνα {να} σχ[η]ματισμὸν ἐκφέρεσθαι καὶ πάντων τῶν τοῦ
λόγου μερῶν <ἐν> συνθέσει προ [θ] ` τ ` ἴθεςθαι , ἐν δὲ συντάξει τῶν πλείστων, ὀρθ[ῆ] καὶ
κλητικῇ πτώσει οὐ δυνάμενον συντά <σ> σεσθαι οὐδὲ ἐν λόγῳ γενναίῳ προτίθεσθαι. προθέσ
<ε> ις δὲ εἰσιν ιη , ἀνά , ἀμφί , ἀπό , ἀντί , διά , ἐν {α}, ἐξ , ἐπ{ε}ί , κα[τά] , πρὸς , πρό , περί ,
παρά , μετά , ὑπέρ , ὑπό , σύν , τῶν [δὲ] προθέσεων ἀναστροφὴν ἐπιδέχονται ἀνά , ἀπό , ἐπ{ε}ί ,
κατά , περί , παρά , μετά , ὑπέρ , ὑπό . πτώσει δὲ ταῖς πλαγίοις συντάσσονται ἐξ αἶδε, ἀμφί ,
ἐπί , πρὸς , περί , παρά , ὑπό . γενικῇ καὶ δοτικῇ γ , αἶδε, κατά , μετά , ὑπέρ . γενικῇ ε , ἀπό ,
ἀμφί , διά , ἐξ , πρὸ καὶ [ὡς Ἀτ]τικοί β ἐν , εἰς . δοτικῇ δύο , ἐν , σύν , κ <αἰ> αἰτιατικῇ β , ἀνά ,
εἰς . Ἐπίρρημα. ἐπίρρημα τί ἐστιν; λέξις καθ' ἑνα σχηματισμὸν ἐκφερομένη, προτακτικὴ καὶ
ὑποτακτικὴ ῥήματος ἀσυνθέτου, ἐν <πολλοῖς?> εἶδεσι θεωρουμένη. τῶν δὲ ἐπίρρημάτων ἃ
μὲν ἐστὶν μεσότητος καὶ ποιότητος δηλωτικά, οἷον καλῶς, σοφῶς, ἄρδην, ἀνέδην, βοτρυδόν,
ἀπριάτην, νύξ, γνύξ, λάξ, ὁδάξ, αν, νων· ἀκονίτι, σάφα, μάλα, λικριφίς, ἀμοιβηδής, ἑλληνιστί,
συριστί, καὶ ἔτι πλείονα. ἃ δὲ ποσότητος, οἷον δίς, τρίς, πεντάκις καὶ ἔτι πλείο[να]. ἃ δὲ χρόνου,
ἤδη, νῦν· αὐτίς· πάλιν· ἐχθές· τηνίκα· καὶ τὰ ὅμοια. ἃ δὲ εὐχῆς, οἷον αἶθε, εἴ [δ] ` θ ` ε, βάλε,
ἄβαλε· τινὰ δὲ ἀπαγορεύσεως μή, μηκέτι. τινὰ δὲ συγκαταθέσεως, ναί· ναίχι· τοῦ δ' αὐτοῦ
εἶδους κατωμοτικά, οἷον νή .. τὸ μὰ κοινὸν τῆς ἀπωμόσεώς τε καὶ ἀπαιτῆ[σ]εως. ἃ δὲ
ἐρωτήσεως πῖς, ποῦ, πόθεν [±5] ταῦτα καὶ τοπικά ἐστίν. παρακελεύσεως δεῦτε, τὸ δ' αὐτὸ καὶ
ῥῆμα γίνεται προστακτικόν. ὁμοιώσεως ἢ παραβολ [ω] ` ἡ ` ς ὡς . τὸ δ' αὐτὸ καὶ πλείστας ἔχει
δυνάμεις. ἃ δὲ ἐπικελευστικά, ἅπερ οἱ μὲν ἐπιφθέγ[γ]ματα καλοῦσιν, οἱ δὲ συνεμφάσεις, οἱ δὲ
σχετλιασμούς, φεῦ, παπαῖ, ὦμοι. φασὶ δὲ κα[ί] εἰκασμοῦ τινα εἶναι ἐπὶ <ρ> ἡματα ὡς [τὸ]
τυχόν, σχεδόν, [ο]ῖσως, τάχα. ^[95]

(100) ἃ δὲ τάξεως ἐξῆς, χωρίς. ἐπίρρημα δὲ εἴρηται διὰ τὸ καθ' ἑαυτὸ μὲν λεγόμενον μὴ ἀποτελεῖν
διάνοιαν ἐγγράμματον, προστασσομέν <ου> δὲ ῥήματος [..] , ζευγνύμενον ῥήματι κατὰ τὸ
πλείστον. Σύνδεσμος. σύνδεσμος τί ἐστιν; λέξις συνδε[κ]τικὴ τῶν τοῦ λόγου μερῶν. τούτων δ'
εἶδη πλείονα. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν συμπλεκτικοί, οἱ δὲ διαζευκτικοί, οἱ δὲ συναπτικοί, οἱ δὲ
παρασυναπτικοί, ἄλλοι δὲ συ [ν] ` λ ` λογιστικ[οί], οἱ δὲ ἀπορηματικοί καὶ τελευταῖοι
παραπληρωματικ[οί]. συμπλεκτικοὶ μὲν οὖν εἰσιν οἷδε· μέν , δέ· τέ· καί· ἀ[λλά], ἡμέν· ἡδέ· ἰδέ·
αὐτάρ· ἀτάρ· ἦτοι· κέν· ἄν. διαζευ[κ]τικοί δέ, ἦ· ἦτοι· ἡέ· αἰτιολ [ογι ` ιγ ` κ] οἱ δέ, οὐνεκα,
τοῦνε[κα], ἔνεκα, ἵνα, χάριν, ὅφρα, ὅπως, ὅτι, γάρ, διότι· καθ' [ὅτι] καθ' ὅσον, συναπτικοί δέ, εἴ.
εἴπερ· εἰδέ· εἰδήπερ· εἰ [] παρασυναπτικοί δέ, ἐπεί, ἐπείπερ, ἐπειδέ, ἐπειδ[ήπερ] ἐπειπερδή·
συνλογιστικοί δέ, ἄρα· ἀλλαμήν, τ[οίνυν], τοιγαροῦν· τοιγάρτοι· ἀπορηματικοί δέ, ἄρα, κἄτα,

[μῶν], εἴτα· ἤέ· παραπληρωματικοὶ δέ, ἦ, δὴ, ἄρα, νύν [] θήν· οὔν, μήν· τοί, γέ· πέρ· τάρ· εἰσὶ δέ
τινες ὑ[πο]θετικοὶ σύνδεσμοι αἵ κεν· εἴ κεν· ἔάν, εἰ δ' ἄν > Τρύφωνος τέχνη γραμματικοί ^[120]